

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

תצוה - פורים

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 15:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתר דרשו וכן באתר לדעת וכן באתר קול הלשון
© כל הזכויות שמורות למערכת
להזמנת הרב לשיעורים 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת תצוה-פורים תשפ"ג

והתשובה: כידוע שחז"ל ידעו והבינו בכוחות הנפש הרבה יותר מכל בעלי המקצוע המומחים בתורת הנפש, ולא רק יותר, אלא גם הרבה לפני שהתפתח המקצוע הזה.

חז"ל אומרים לנו שאם נבוא להעיר לאדם או לילד שמולנו בהרגשה שאנחנו רוצים לגרום לו שיתקדם, ולהאיר לו את הדרך, ולא שסתם מחפשים להעיר... אז ההערה תהיה שונה, כל סגנון הדיבור יהיה שונה, והאדם או הילד שיעמוד מולנו ירגיש שאנחנו מדברים אליו בכבוד, הוא ירגיש שאנחנו מכבדים אותו, וממילא, הוא יקבל את הדברים שלנו.

אבל אם נבוא ונעיר הערות לא בכדי להאיר, אלא יותר כדי להעיר, להראות "הנה תפסנו אותך על חם", ולא נחשוב על התועלת שתהיה לו מזה, אז הסגנון הוא שונה: הרגש, הטון, המנגינה, המבט, בקיצור ה-כ-ל שונה, מה שגורם לילד או לאדם שאליו פנינו בהערה, שהם ירגישו את

לבטל חתונה בגלל חתול

שחזור!!!

"וַאֲתָהּ תִצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיהָ שְׂמֶן זַיִת זָךְ כֶּתִית לְמָאוֹר" [כ"ז כו]

רש"י בפירושו על הפסוק מביא את דרשת חז"ל: כתית למאור ולא כתית למנחות.

יש שדורשים בדרך רמז את פירוש הרש"י הזה לעניין חינוך, "כתית" פירושו: כאשר אנחנו באים להעיר הערה לילד או לתלמיד, צריך לבנות שזו תהיה "הערה למאור" דהיינו, כדי להאיר לו את הדרך, כדי להביא לו תועלת מזה...

"ולא למנחות" פירושו, שצריך לשים לב שבהערה שנעיר לו, לא נשפיל אותו שלא נגרום להיות נחות ומושפל.

למה זה משנה מה הכוונה שלי???? או את מי זה מעניין מה היתה הכוונה שלי????

לפאניקה שכבר הולך להיות לה חיים מרים וכל מיני דמיונות, הביאו את המורות שלה שיסבירו לה שאין לה מה לפחד, אבל זה לא עזר... המשפחה של הכלה לא ידעו מה לעשות, מה עושים??? החתן וכל המוזמנים מחכים באולם ולא מבינים למה מתעכבים, הביאו לה רבנים, שאמרו לה שאין בזה שום סימן, אבל זה לא עזר, היא היתה מאוד מפוחדת...

עד שהגיע אחד הרבנים ושאל אותה: מה קרה???? הכלה סיפרה לו על החתול השחור, אמר לה אותו רב: וואי, וואי, חתול שחור, הי' ישמור!!! אוי ואבוי, זה לא פשוט בכלל, באמת, זה לא פשוט, את צודקת, אני מבין מה שאת אומרת...

וכך במשך כמה דקות הוא אומר לה שזה לא פשוט, ואפילו יש חוששים לזה... וזה לא צחוק, ומי שאומר שאין מה לחשוש הוא לא מבין מה שהוא מדבר, היא הרגישה שסוף סוף מישהו מבין אותה, ושומע ומקשיב לחששות שלה, ומבין את הפחד שלה.

אחר כמה דקות פנה אליה הרב ואמר לה: את יודעת, אני חושב שאני מבין למה זה קרה????

זה, ויגיב בהתאם... במקרים מעין אלו, ההערה במקום שתגרום לתועלת, היא גורמת לנזק, כיון שאת ההערה הזו הוא לא שמע ולא הפנים, וספק אם ישמע בעתיד... כיון שהוא כבר פיתח נוגדנים להערה הזו, ויש מקרים שזה אפילו גורם למריבה, אותו אדם או ילד שהעירו לו לא בכבוד, הוא לוקח את זה אישי ואז העסק מתחיל להסתבך... ולפעמים, גם יוצא מידי שליטה...

עוד פרט חשוב, כאשר מעירים, אם נראה לשני שאנחנו מבינים אותו, ואומרים לו כמה מילים מרגיעות, לפני שאנחנו "נכנסים בו", אז נגלה שיש לנו אוזן קשבת ממולנו שקשובה לדברינו, וכמו שנראה בסיפור שלפנינו.

כלה שעמדה להיכנס לחופתה, וכבר הכל היה מוכן, וכאשר היא יצאה מהבית, עבר לידה חתול שחור, אנחנו, לא היינו בכלל שמים לב לכך, אבל אותה כלה אמרה לעצמה, אם עבר חתול שחור לפני החופה, זה סימן שהנישואין האלו לא יצליחו, סוג של אמונה מפילה שמקורה אינו ידוע, ניסו להסביר לה שזה סתם שטויות, וזה לא מסמל כלום, אבל הכלה נכנסה

לקבל מהם את הפתרון, אבל הרב הזה הבין אותה, ונתן מקום מכובד לחששות שלה, ולכן היא קיבלה ממנו את הפתרון.

זה סיפור שמראה שכדי שישמעו אותך, אתה צריך קודם לשמוע את מי שמולך, ורק אחר כך תוכל להשפיע עליו, זאת אומרת, שהגורם המכריע האם השני יושפע, או לא יושפע ממה שאנחנו אומרים, תלוי בנו ב-ל-ב-ד.

העצלים או העמלים???

מסופר על ר' נתן צבי פינקל זצ"ל ראש ישיבת "מיר", שפעם אחת, כאשר היה באחד הכוללים שבראשותו, קצת רפיון בשמירת הסדרים, הוא עמד ואמר להם: שלחו לי מעטפה, ובמקום לכתוב רחוב העמלים ירושלים, כתבו לי רחוב העצלים בירושלים, ואמרתי לעצמי, שזה לא בטעות, אלא שכורא עולם שולח לי סימן שצריך להתחזק בשמירת הזמנים, ולא להיות ברפיון... אני לא יכול לבד!!! אני חייב את

היא כבר נכנסה לעמדת האזנה, אמר לה הרב: הגמרא אומרת "ליכא כתובה דלא רמו בה תגרא" [שבת ק"ל] פירושו: שבכל כתובה שיש בין חתן לכלה, תמיד יש איזו מריבה קטנה, לא תמיד הכל הולך על מי מנוחות, תמיד יש פה ושם איזה דבר שרבים עליו קצת, ובסוף, בדרך כלל מסתדרים [או שלא 😊]

והנה בשידוך שלכם, לשניכם יש חורים מדהימים, שלא רבו מעולם עם זכוב... והכל הלך יותר מידי טוב, והיה חייב שיהיה איזה בלאגן לפני שאתם נכנסים לחופה, ולכן בורא עולם אמר, אני כבר אשלח להם חתול שחור שיעשה את העבודה יותר מידי טוב, ובאמת, הוא עשה את העבודה יותר מידי טוב... ועכשיו, שגם אצלכם יש תיגרא בכתובה הזו, כבר אפשר לגשת לחתונה...

והכלה, אחרי שתי דקות יצאה לחופה, וכולם היו בהלם, איזה קסם הרב עשה, אבל בני המשפחה שהיו בחדר, סיפרו שהרב הזה היה היחיד שהזדהה עם ההרגשה שלה, כולם ביטלו את הפחדים שלה, והיא הרגישה שלא מכינים אותה, ולכן, היא לא יכלה

כשיש הסעה, אתה יודע שאם לא תצא בזמן, אז יהיה לך מסובך להגיע, וגם אם יש לך רכב פרטי, עד שתמצא חניה... בקיצור לא שווה לפספס את ההסעה, ותאמינו לי, זה עובד מצויין!!!
 ופרט מעניין, הוסיף לי תלמיד חכם שלמד בישיבת "מיר", שכאשר ההסעות היו מגיעות, היו כמה חדרי אוכל שפתוחים עם שתיה חמה ועוגיות, לכבוד התורה ולומדיה, והיה חשוב לו שיבואו ללמוד אחרי כמה עוגיות ושתייה חמה.

כי לימוד תורה בשונה מכל העבודות, חייבים לבוא מרוכזים, לא רעבים [ילד רעב לא לומד 😊] ולא עייפים, ולהתנתק מכל העולם, לכן אנשים לא יכולים להיות עם טלפון פתוח בשעת מדרי הלימוד, כיון שזה מוציא מהריכוז של הלימוד.

מסופר: על ר' בן ציון פלמן זצ"ל, שכאשר הוא היה בא ללמוד עם החברותא שלו, הוא היה מוציא את כל מה שיש לו בכיסים ושם במדף, והסביר לחברותא שלו שהוא עושה את זה משום שבשעת הלימוד צריך להיות מרוכז 100% ולכן אפילו את מה שיש

עזרתכם, ולכן, אני מבקש מכם אם אפשר שתעזרו לי...

גם כשצריך להוכיח, הרב עשה את זה עם הומור, העצלים, העמלים, לא להיכנס חזיתית... יש כאלה שהם צריכים להעיר וישר שולפים את "הקלצ'ניקוב", וצועקים, מה אתם חושבים?? שאתם תעשו מה שאתם רוצים וכד', סגנון דיבור שאתה אומר לעצמך, איזה מזל שהוא לא עומד קרוב אלי, אחרת הייתי נותן לו כאפה 😊.

ואגב, ידוע שבישיבת "מיר" יש מערך הסעות כל בוקר, שעולה לישיבה הרבה כסף, ושאלו את ר' נתן צבי, למה הוא משקיע על זה כל כך הרבה כסף???? בו בזמן שיכול בכסף הזה להביא עוד אברכים????

אמר להם: שבזכות ההסעות, כולם ללא יוצא מן הכלל באים ב-ז-מ-ן, והסדר מתחיל בתשע על הדקה... משום שכאשר אין הסעה מסודרת, אז לפעמים מאחרים קצת, כי כל אחד אומר לעצמו, עוד דקה, עוד כמה דקות, שלפעמים זה נמשך יותר.

העולם מדבר עליו... ועל ההגרלה הזו, ויש על זה הרבה "טררם" בתקשורת של העולם, יש לי בקשה, אני יודע שיש לרב רוח הקודש, אני רוצה שהרב יגלה לי איזה מספרים יעלו בהגרלה, ואני אתן לצדקה עוד ממה שאני אזכה.

[מספרים על אדם שפנה לבורא עולם שיתן לו לזכות במיליון בלוטו, וחצי מזה הוא יתן לצדקה ולישיבות, וסיים: בורא עולם, ואם אתה לא מאמין לי שאני אתן חצי אז תיתן לי רק חצי מיליון... 😊]

אמר לו החיד"א: זה לא רצון ה' שאני אגלה לך, שאל העשיר את הרב: אבל הרב יודע, נכון?!

אמר לו: כן, ואם תרצה אני אכתוב את המספר שיעלה בהגרלה, נניח אותו בכספת בנוכחות שלשה עדים, ואחרי ההגרלה תפתח ותראה שזה המספר, העשיר הביא שלשה עדים, הרב כתב את המספרים והכניסו את הפתק לתוך הכספת, ובאמת אחרי ההגרלה פתחו שוב את הכספת בנוכחות שלשת העדים, והנה ראו את המספר שהוא בדיוק המספר שעלה בהגרלה!!!

לו בכיסים הוא מוציא, כדי שלא יפריע לו באמצע הלימוד.

למה לא לגלות מספר שיעלה בגורל???

בשבת הזו פרשת תצוה-זכור תשפ"ג, יחול יום הזיכרון לחיד"א [רבי חיים יוסף דוד אזולאי זיע"א] שהיה תלמיד חכם גדול, וכאשר היה בן 25 שנים, מינו אותו חכמי ישראל להיות "שלוחא דרבנן" לגולה, הוא היה מתרים את תושבי חו"ל לצורך עניי ירושלים, ובמשך שלוש שנים, הוא ביקר במאה ארבעים ושמונה ערים שהיו בהן יהודים, וגם לאחר חזרתו הוא יצא שוב.

הרבה סיפורים יש ממסעותיו, אחד מהסיפורים הוא: שבאחת הפעמים ששהה באיטליה, ניגש אליו עשיר גדול, ואמר לו: כבוד הרב אני רוצה לתרום לעניי ארץ ישראל סכום גדול, ויש לי בקשה מכבוד הרב, ביון שעכשיו האיטלקים עושים הגרלה על 50,000,000 דינר, וזהו סכום שכל

אמא עם עוצמה!!!

"וְעָשִׂיתָ מְשֻׁבָּצֵת זָהָב" [כ"ח י"ג]

סיפר אבי מורי שליט"א: על אשה בשם קמחית שזכתה לשבעה בנים, שכולם היו כהנים גדולים, וכאשר שאלו אותה: כמה זכית??? ענתה להם שהיא שמרה על הצניעות שלה בתוך ביתה, קראו עליה חז"ל את הפסוק: "כָּל כְּבוֹדָהּ בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשֻׁבָּצֹת זָהָב לְבוֹשָׁה" [תהלים מ"ה י"ד] שכל בת ששומרת על "בת מלך" שבה, זוכה שבניה ילבשו "משבצות זהב" ואלו בגדי הכהונה הגדולה.

בהרבה מקרים, רואים ילד מוצלח, תדע לך, יש הורים שירקו דם... בשביל שהוא יגדל ויצליח, זכות אבות זו לא המצאה של 2023.

על הקרבתה של אם, שזכתה לבן שהאיר את עיני ישראל בתורה, למדנו גם מאמו של ר' עזרא עמיה זצ"ל, ראש ישיבת "פורת יוסף" שהתייתם מאביו כגיל צעיר, ובאותם ימים העוני בירושלים היה מנת חלקם של רבים, וכפרט שאביהם נפטר, והפרנסה נהיתה קשה שבעתיים, והכל נפל על כתפיה של האלמנה.

יש מושג שרק גדולים יכולים לראות, שהזכייה הזו, בורא עולם לא רוצה שהיא תבוא לידיים של העשיר, למה???? סמוך על בורא עולם שהוא יודע היטב, היטב, מה הוא עושה, ועוד דבר, שבורא עולם לא צריך את העזרה שלנו...

החיד"א הראה לו שהוא יודע את המספר הזוכה, ואף על פי בן הוא לא ממלא, למה???? למה הוא לא ממלא לעצמו??? הרי הוא הולך להתרים לעניי ארץ ישראל????

התשובה היא: שבורא עולם חושב שזה לא טוב בשבילך, והראיה לכך, שהוא לא הביא לך... אם זה היה טוב בשבילך הוא היה מביא לך, ותודה לה' שהוא לא מביא לך, כי אם זה היה אצלך זה היה רק מזיק לך.

עבודות, וגם לקחה שעות נוספות, היא פשוט היתה "נקרעת" בשביל הפרנסה, העיקר שבנה עזרא לא יצא לעבוד וימשיך בלימודו.

יום המנוחה היחיד שהיה לה, היה ביום השבת, אחרי הסעודה היה בנה מתחיל ללמוד לאור הנר, והיא היתה יושבת ומביטה בו ושואבת מלוא חופניים נחת, ההההה, היה שווה לה את כל המאמץ, אבל העייפות היתה נותנת בה את אותותיה, בלשוננו, היא היתה מנקרת והראש שלה היה נופל לאט, לאט, וכאשר הוא ראה שאמו נרדמת, הוא היה פוסק מללמוד, כיון שהוא זקוק ל"שומר".

[ישנה הלכה שאסור ללמוד בשבת לאור הנר שמא יטה אותו, אך אם יש אדם לידו, שהוא שומר שהקורא לא יטה, אז מותר], ואמו, מיד כשהיתה מתעוררת היתה אומרת לו: תמשיך, תמשיך ללמוד, אני נהנית לראות אותך יושב ולומד.

את סוף הסיפור כולנו מכירים מה יצא ממנו, ראש ישיבת פורת יוסף שהעמיד אלפי תלמידים, שיצאו תלמידי חכמים מרביצי תורה, והיום הם ממשיכים

גם אלה שהיו בעלי מלאכה, הרוויחו פרוטות שהספיקו בקושי למחיית בני ביתם, ולומדי התורה דאז, ממש רעבו ללחם.

לכן החליט ר' עזרא שהיה אז עילוי ושקדן, שעליו לעזוב את לימודו כדי לעזור לאמו האלמנה בפרנסת הבית... הוא היה רגיל לקום באישון לילה לסדרת שיעורים, שנמשכו כל היום עד לאחר תפילת ערבית, ורק אז היה חוזר לביתו.

אותו יום שגמלה ההחלטה בליבו לצאת לעבודה, הוא המשיך לישון עד אור הבוקר כדי שיהיה לו כוח לעבוד למחרת ולעזור לאמו בפרנסת הבית.

לאחר שקם, אמו שלא היתה רגילה לראות אותו קם בשעות האלו, שאלה אותו: למה לא קמת מוקדם??? אתה מרגיש טוב??? ענה לה: משום שאני יוצא לעבוד שיהיה לנו כסף להוצאות השבת... הכנת שבת??? התפלאה האמא, ואמרה: זה לא מענייך, אתה תלך ללמוד, ואני אדאג לזה.

האמא לקחה על עצמה כל עבודה שהיא יכלה, העיקר שבנה ימשיך ללמוד, היא לקחה על עצמה כמה

צריכים לחדש, אלו חידושים שאם לא
אני ואתה, הם יאבדו לעולם...

וזה מה שמרומז בפסוק שלכל אחד יש
את השם שלו, בפירוש של התורה.

האלשיך הקדוש אומר: שזה מה
שהפסוק אומר: "וּנְתַבְּרַת בַּיַּת תְּחַלֵּק
שְׁלָל" [תהילים ס"ח י"ג] שהתורה
הקדושה מחלקת לכל נפש בישראל
את חלקה בתורה.

וכמוכן שמי שיושב רגל על רגל ומחכה
שזה יקרה לבד, טועה בגדול!!! כיון
שזה מצריך עמל ויגיעה, ורק אז זוכים
לחידושים, ולסייעתא דשמיא .

על ר' משה פיינשטיין זצ"ל מסופר:
שהיה חוזר על תלמודו ללא הרף, אחד
מתלמידיו סיפר, שהשתתף בסיום
שערך הרב כשסיים את מסכת שבת
בפעם ה 1,000... תלמיד אחר סיפר,
שהשתתף בסיום שסיים את כל ארבעת
חלקי השולחן ערוך יותר מ 350
פעמים.

באחת הפעמים, כאשר ישב וכתב
תשובה ארוכה, וכשסיים כאבה ידו
מרוכ הכתיבה, הוא ישב וקרא את
התשובה וכמוכן היה מרוצה, אבל היה
לו הרגשה שצריך לסדר אותה מחדש.

להעמיד את הדור הבא, והכל מאמא
אחת עוצמתית עם כוחות שלא
נתפסים.

כשקוראים את הסיפור הזה, רואים
כמה עוצמה, כמה כוחות היו לדור
הקודם, אלה היו אנשים שהיו מחומר
אחר... היה להם כח!!! אם הם היו
מאמינים במשהו מסויים, הם היו
מוסרים עליו נפש, ובאמת, מסירות
הנפש הזו, הצמיחה את ראש ישיבת
"פורת יוסף" ר' עזרא עטיה זצ"ל
זכותו תגן עלינו.

עבודה או מתנת שמיים???

"וְלָקַחְתָּ אֶת שְׁתֵּי אֲבְנֵי שֵׁהָם
וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"
[כ"ח ט']

שמעתי מאבי מורי שליט"א שיש
שישים ריבוא פירושים על התורה,
כנגד שישים ריבוא מישראל, אפילו
שלא כולם תלמידי חכמים, אבל אין
אחד שיכול ללמוד כמו השני, ואת
החידושים שלי ושלך, אף אחד לא
יחדש, אין מי שיגיע לחידושים שהינו

הוא מסיים את מסכת שבת, בכל חג שבועות הוא מסיים את מסכת שבועות, אז מה העניין שהרב קרא לנו??? כשהגיעו, אמר להם הרב: המסיבה היא לרגל סיום הש"ס, שאלו אותו: אבל בפעם האחרונה שהרב סיים את הש"ס, הרב לא עשה כזו מסיבה, ומה קרה עכשיו שהרב עושה מסיבה רצינית????

אמר להם הרב: עכשיו זה שונה, מכיון שעכשיו אני מסיים את הש"ס בפעם 101, ואני שמח במיוחד, בגלל שהגמרא אומרת על הפסוק: "בין עובד אלוקים לאשר לא עבדו" אומרת הגמרא: [חגיגה ט'] ואינו דומה שונה פרקו מאה פעמים, לשונה פרקו מאה ואחד.

והכלי יקר בפרשת ואתחנן [ד' ט'] כותב: שההבדל בין מילת זכר למילת שבח הוא 101. זכר בנימטריה 227 שבח בנימטריה 328 ומי שרוצה לבטל את השכחה, יחזור על תלמודו 101 פעמים, ושם השכחה כבר לא תשלוט בלימוד שלמד, ומסביר שם: שהמלאך הממונה על הזכרון, יש לו רכ"ז כוחות, כמנין זכר, ולמלאך הממונה על השכחה, יש לו שכ"ח כוחות, ולכן

הרב ישב לכתוב את התשובה מחדש, תלמידו שראה שהרב עם כאבים ביד, פנה אליו ואמר לו: הרב, אני יעתיק הכל, אמר לו ר' משה: הכתיבה הנוספת, זה כמו עוד חזרה על החומר, ואיך אני אוותר על החזרה הזו.

אחד מתלמידיו פנה אליו ואמר לו: הרב, מה שיש לרב זו מתנת שמיים, איך שהרב יושב וכותב תשובות לכל השאלות ששולחים אליו מכל העולם, אילו היה לי קצת ממה שיש לרב, הייתי היום במקום אחר לגמרי...

אמר לו הרב: האם אתה חושב שזו מתנת שמיים??? יש לך טעות!!!! עבדתי על זה במשך שנים, ישבתי ועמלתי, ולכן הגעתי למה שהגעתי, אם תשב ותעמול כמוני, אתה תגיע גם לדרגה כזו, וידוע מה שהגמרא אומרת: "ואמר רבי יצחק, אם יאמר לך אדם: יגעתי ולא מצאתי - אל תאמן. לא יגעתי ומצאתי - אל תאמן. יגעתי ומצאתי - תאמן." [מגילה ו']

בין בני הישיבה התפרסמה הידיעה שראש הישיבה מזמין אותם לביתו לסעודת מצווה, על מה????? שאלו, אבל לאף אחד מבני הישיבה לא היתה תשובה, מה יום מיומיים, הרי כל שבת

מי שמתכוונן ב"מגילת אסתר", חז"ל אומרים שכל סיפור המגילה נמשך כעשר שנים, [המשתה בתחילת המגילה היה בשנת שלוש למלכו ובפרק ג' פסוק ז' מבואר שהוא הפיל פור בשנת שתיים עשרה למלך אחשוורוש] ואם היו מתכווננים בכל קטע [מהמגילה] בפני עצמו, אם היינו מגדילים "זום" על כל אחד מהקטעים הללו, סביר להניח, שיכלנו לומר שאין בזה משהו מיוחד... וזה יכול לקרות...

אבל כאשר נחבר את כל "צירוף המקרים" לדבר אחד, נגלה משהו מדהים, נגלה שיש פה פסיפס מדהים של השגחה פרטית מדוייקת ומושלמת, יש כאן תמונה ענקית מדהימה שכל פרט בה הוא חיוני, והוא חלק חשוב בהשלמת התמונה הזו, ופתאום מבינים שאין פה "סתם"!!!

שמעתי חידוש יפה: מה העניין שבסוף המגילה כתוב את הפסוק: "וְכָל מַעֲשֵׂה תִקְפוּ וְנִבְוֶתוּ וּפְרַשְׁתֶּם גְּדֻלַּת מְרָדְכִי אֲשֶׁר גְּדָלוֹ תִמְלֹךְ הָלְוָא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפְרָס" [אסתר י' ב'] את מי זה מעניין שזה כתוב שם??? ומי ילך לחפש שם??????

השכחה שולטת באדם יותר מאשר הזכרון, אבל מי שלומד 101 פעמים, אז הוא הוסיף עוד 101 כוחות, שזה מגיע לסכום ששווה למילה שכת, וזה גורם שיזכור היטב, כיון שכבר לממונה על השכחה אין שום שליטה.

פּוּרִים 😊 😄

מי שלח את הבחורים???

סיפורי השגחה, אלו דברים שקורים הרבה, אלא, יש אנשים שטוענים שהם לא נפגשים עם סיפורים כאלה, וכאשר מספרים להם סיפור השגחה, הם אומרים: אנחנו לא מאמינים!!! זה לא יכול להיות!!! אין דברים כאלה!!!

נו, הם צודקים או לא?!

והתשובה: שגם להם קורים הרבה ניסים, אלא שהם מתייחסים לנס הזה כדבר שיכול לקרות לכל אחד, וגם להם זה קרה... אם הם היו קוראים את המפה נכון, הם היו מבינים שהקב"ה זימן בתזמון המדוייק הזה, ואין סתם, אין מקרה!!! הכל מה'!!!

זה היה פעם!!! בעצם, אולי זה נחמד לקרוא... אבל מה הקשר להכנים את זה לעלון תורני?! ולא רק זה, אדם מפנה מזמנו כשביל מה?! כדי לקרוא כמה סיפורים, ואם תגידו: כן, מה הבעייה??? אוקי, אז בוא נתחיל להכנים ספרי סיפורים לתוך הספריות של בתי המדרש, מה שלא קורה.

אלא, סיפור השגחה גם אם הוא קרה לפני 521 שנה וחודשיים 😊 הוא מראה לנו שבורא עולם מתכנן את הדברים שיהיו בדיוק ברגע המתאים כמו שאומרים במקום הנכון וברגע הנכון...

כשאנחנו רואים כזה דבר, זה משפיע עלינו ביום יום, לדעת שאנחנו מושגחים!!! ואם עכשיו עכבו אותי בתור, אם זה במרפאה או במשרד ממשלתי או סתם במכולת וכו'... אז בורא עולם תכנן את העיכוב הזה, שהוא יהיה, ואין מה להתעצבן... ואין מה לרטון...

חברת חשמל, כאשר היא רוצה לעשות הפסקת חשמל יזומה, היא שמה פתקים ומודיעה כמה ימים לפני, שלא יהיה חשמל בשעות האלה

התשובה: מי שרוצה לשמוע את כל סיפור המגילה, איך הוא נראה בעיניים של בשר ודם... איך הוא נראה בעיניים של העולם בחוץ... זה נראה אוסף של מקרים!!! כמו שיש אוסף גיליונות, אותו דבר יש אוסף מקרים... שבעצם כל סיפור זה סיפור בפני עצמו.

אבל מי שרוצה לראות את הסיפור האמיתי במשקפיים של חז"ל, אז הכתובת היא לא בספרי מדי ופרם, אלא הוא צריך ללכת למגילת אסתר!!! ושם תבין שכל השתלשלות האירועים הוא לא מקרית, אלא הכל מכוון על ידי בורא עולם, כדי להביא להם את הגאולה השלימה.

למה כל כך חשוב להכנים ביום יום סיפורי השגחה ואמונה???

מה העניין להביא סיפור שהיה פעם?? שחרר!!! מה הקשר להיום?? מה סיעתא דשמיא שהיתה למישהו באמצע טיפוס על הרי האוורסט, או באמצע טיול בג'ונגל האפריקאי שאריה כמעט אכל אותו לסעודה רביעית?? 😊 אמורה לעניין אותי???

המצבים, ויודע הכל ושם לב
להההההכל!!!

כמו שדוד המלך אומר בתהילים:
"הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל"
[קב"א ד'], אבל כאשר זה פתאומי,
אתה לא יודע מי נגד מי??? מתי זה
אמור להסתיים??? האם הם יודעים
מהי התקלה??? האם הם יצליחו לתקן
אותה??? במצב כזה, הרוגע ממשך
והלאה!!!

סיפור השגחה מדהים, בלעדי לקוראי
"מקשיבים לקולך" שסיפר לי תלמיד
חכם, וכך סיפר: אני מלווה איזו
משפחה, ששלום הבית שלהם, בלשון
המעטה, הוא לא כל כך טוב, [על זוגות
כאלה יש מי שאמר, שהם חיים כמו זוג
יונים, כל יום אחד אחר עף מהחלון
(☺) הילד שלהם הגיע לגיל 13 והם
חוגגים לו עלייה לתורה, איפה???
בציון הבכא פאלי לעזיז זיע"א
בנתיבות, הם אמרו לעצמם, מסתמא,
יהיה שם מנין, אבל כאשר הגיעו לשם,
הם גילו שחוץ מהם אין שם שום
אדם...

לא מנין ולא אנשים, הם היו תשעה
גברים, כך שהיה חסר להם רק את

והאלה עקב עבודות תשתית, והמעניין,
שאנשים פחות כועסים, אך אם זו
הפסקת חשמל פתאומית, וואו, וואו,
מסכן המוקדן איזה "ברכות" הוא
מקבל... אני לא מקנא בו... אנשים
מתקשרים ופורקים עליו את כל
התסכול שמלווה אותם מיום היותם על
האדמה ועד היום הזה...

מה ההבדל????? למה בהפסקת
חשמל יזומה אנשים לא כל כך
כועסים?????

התשובה: משום שהם מבינים שזה
מתוכנן, ואם זה מתוכנן, אז אין מה
לכעוס...

אם נכנים טוב טוב לראש, שאין שום
דבר פתאומי, שהכל מתוכנן מראש
בתכנון מדוייק של בורא עולם, נבין
שאנחנו בהפסקת חשמל יזומה... ולא
באירוע שבא לנו בהפתעה.

כשיש הפסקה יזומה אתה יודע
ששולטים במצב, וזה מביא לך רוגע
ושלווה פסטורלית... שאגב, זה דבר
שתורם המון לבריאות הנפש והגוף,
והרוגע בא רק על ידי שאנחנו מבינים
שאין שום דבר פתאומי, הכל נעשה
בתכנון יזום, ובורא עולם שולט בכל

עולם שלח את הישיבה בזמן הכי מתאים שיכול להיות, במקום שהאירוע יהיה יבש... הם קבלו בר מצוה בזו שמחה, ולא רק זה, כאשר הסתיימה התפילה, אמרתי לבחורים: אולי נעשה איזה ריקוד לכבוד החתן?! הרבנים של הישיבה זרמו איתי...

היה שם רבע שעה של שירים וריקודים, וההורים שלא היו שומרי תורה ומצוות עומדים ומצלמים, כשמידי פעם הם מנגבים את הדמעות במטפחת של שמחות, בסיום, התברר שבחורי הישיבה עשו מסלול על הבוקר, ולשם כך הם התפללו מאוד מוקדם, ולא היה להם ספר תורה, ולכן לאחר שהם כבר התפללו שחרית, מה שהיה חסר להם זו רק קריאת התורה, ולכן הם באו לציון הבבא סאלי לחפש מנין שעדיין לא קרא קריאת התורה.

איזו השגחה מדהימה, כיון שאם הם היו לפני תפילת שחרית, הם לא היו מצטרפים אלינו לקריאת התורה, אלא הם היו עושים מנין משלהם, ולא רק זה, אלא הם הגיעו בדיוק בזמן המתאים, ממש לפני קריאת התורה, והפכו את כל האירוע של העלייה לתורה שהיה אמור להיות לנו די

העשירי, הם חיפשו בכל איזור הציון, אדם שיהיה העשירי עד שמצאו אדם מבוגר שהיה שם והתפלל כבר, אבל הוא הסכים להשלים להם מנין.

הם התחילו תפילה עם מנין מצומצם, והיה יבש... סוף סוף זו עלייה לתורה, זה אמור להיות אירוע שמח!!!! אבל לא היה מי שיעשה "מצב".

לפתע, ללא שום הודעה מוקדמת נכנס אדם ושאל אותנו אם קראנו כבר קריאת התורה???? אמרנו לו שעדיין לא.

הוא יצא, ולפתע אני קולט שנכנסים לבית הכנסת ששם התפללנו, ישיבה של 80 בחורים בגילאי 15\17 כולם הגיעו לשמוע קריאת התורה, כשהגענו במנין לקריאת התורה רק אמרתי: "יעלה חתן בר המצוה..." והסככות

התחילו עם הז'רירת [קולולולו] 😊 וכל בחורי הישיבה התחילו לשיר "סימן טוב ומזל טוב..." ואחר כך "ישמח חתני..."

וואי, וואי, איזו שמחה היתה שם, העבירו לבחורים את הסוכריות שיזרקו על חתן בר המצוה, וההורים, כולם מרוגשים עד כדי דמעות, איך בורא

השרף מקוצק סיפר: על חתנו ה"אבני נור", שידוע גם בשם "אגלי טל", כמה הוריו זכו לכזה בן?? בידוע, א-י-ן ס-ת-ם-!!!!!! קוראי "מקשיבים" לדורותם, מזמן קנו טיפקס, ומחקו לצמיתות מהלקסיקון את המילה "סתם" וכך היה מספר: כמה הוריו זכו לכזה בן שמאיר את העולם עם ספריו הנפלאים על התלמוד???

וסיפר: על אחד מימי הפורים, לאחר קריאת המגילה, אנשים יצאו מבית הכנסת כדי לקיים את מצוות היום, משלוח מנות ומתנות לאביונים וסעודת פורים, היום, ברוך השם, עם כל הכמויות של משלוחי המנות, אתה מתחיל לשלוח מט"ו בשבט כדי שעד שיגיע פורים תספיק לתת לכולם... ושח"ו לא תשכח מישהו.

והנה כולם יצאו, אך אחד מהמתפללים סידר מראש, שיוכל לקיים את מצוות מתנות לאביונים וכל המצוות האחרות בתוך בית הכנסת, וכך המשיך לשבת בבית הכנסת, ללמוד ולעסוק בתורה הקדושה, ובפיו מתנגן השיר יפה ותמה תורה תמימה הנעימה מי יוכל להעמיק

יבש... הם הפכו אותו לאירוע משמח במיוחד.

לפני שהלכתי, האבא של חתן הבר מצווה אמר לי: אני לא מאמין למה שהיה פה!!! אם לא הייתי רואה את זה בעיניים, לא הייתי מאמין!!!

מתי חוטפים?? ואיך???

"וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מן העם" [אסתר ט' כ"ח]

ידוע שימי הפורים הם ימים מאוד מסוגלים, חז"ל דורשים: "כיפורים כ-פורים" פירוש, שיום הכפורים מעלתו כיום הפורים, ואומרים: שמכך שמשווים את יום הכפורים כמו יום הפורים, פירוש, שיום הפורים הוא יום יותר גדול, וזה חשבון פשוט, שתמיד כאשר אומרים על משהו שהוא מיוחד כמו...., תמיד הכמו.... מוסכם שהוא טוב, כי לא נגיד עליו שהוא מיוחד "כמו" אחד שפחות ממנו.

בסודך סוד אלוקים חיים [עם המנגינה
 (☺)]

ויש לו זמן, בעוד כמה שעות הוא ילך לקיים את סעודת הפורים, וישב ולמד תורה.

מי זה היה???? ר' זאב נחום בורנשטיין זצ"ל מחבר הספר "אגודת אזוב" שהיה ידוע כמתמיד גדול, והנה באותו זמן שהוא למד, החלה סערה גדולה בשמיים, ביון שאף אחד לא למד באותו הזמן, מה אפשר לתת לו???? הרי הוא החזיק את העולם???? וזה לא פשוט, מה ניתן לו כשכר????

החליטו בשמיים, שכשם שהוא האיר את העולם באותם הרגעים, כך הוא יזכה לבן שיאיר את העולם, ואז החליטו לתת לו את ה"אבני נזר" שספריו מאירים ומפארים כל ספריה תורנית, אדם שניצל את ימי הפורים, תראו לאן הוא הגיע, הוא יצר לעצמו משהו שבחלומות הכי ורודים אנשים לא חולמים לקבל...

יש מושג בעולם, להיות "ביזנסמן" מה נקרא להיות איש עסקים מצליח???? אם אדם יבוא ויספר לנו שהוא הרוויח 10,000 \$ ישר נשאל

אותו: בכמה זמן???? אם הוא יענה לנו, שהוא עבד על הסכום הזה שנה, ישר נבדוק איך אנחנו יכולים לעזור לו...

אבל אם הוא יאמר לנו שהוא עבד על זה 5 דקות, וזאווו... כאן כבר נאמר לו: יפה לך!!!!!! וכד', זה נקרא שהוא עשה עסק טוב.

פורים, זהו יום מאוד מסוגל, יום מאוד חשוב, מי שיש לו שכל בקודקודו מנצל את היום הזה ולא מבזבז אותו על שטויות... פשוט לחטוף כמה שיותר!!!

הלכת לתפילת שחרית, תוסיף עוד קצת לימוד לפני שאתה יוצא, באת לתפילת מנחה, תחטוף חצי שעה לימוד לפני, זה שם המשחק: לחטוף כמה שיותר.

להכנים לרשימה השחורה או לא???

השנה הוא עיצבן אותי, ולכן השנה אני לא הולך להביא לו משלוח מנות!!! אמר דוד לאשתו, תוך כדי שאת האצבע הוא מעביר על הלשון ומורח

לקבל????? אם כן, ספק גדול אם יוצאים ידי חובה במצווה על ידי משלוח מנות כזה, שיותר מתאים לקרוא לו מטמר, שבודק את מידת הנדיבות של השכן או החבר...

שמעתי על הנהגה יפה שעשה אחד הרבנים, שכל משלוחי המנות שהיו מביאים לכבודו, הוא היה מבקש מבני המשפחה שיתלשו את הדף של הברכה, ויביאו לו רק את הדף, כך הוא לא רואה מה כל אחד הביא, ולא נכנס לזה... וליבו שווה לכולם.

לא מבקשים מאיתנו להגיע לדרגה כזו, אבל כן מבקשים לא לעשות חשבונות, כיון שאחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון ליבו לשמיים... אותו הדבר כאן, יש אדם שנותן לך אולי קצת, אבל מבחינתו הוא נתן לך המון, ויכול להיות הפוך, אדם שנתן לך הרבה, אבל מבחינתו זה קצת, העיקר, מה שחשוב, לתת מהלב ללא שום חשבונות, ובעיקר לא לשכוח לשלוח במיוחד לאלה שצריך להרבות איתם אהבה.

אותה על כף היד השניה... ואומר לה: הק!!! את תיראי, השנה, הוא לא יקבל ממני. [אגב אחת הסיבות שיש כאלה ששוכחים את ההבטחות שלהם, כי הם עושים עם האצבע עם הרוק, וברגע שזה מתייבש הם שוכחים ☺]

אבל מה שדוד לא מבין, שדווקא בגלל שהשנה השכן עיצבן אותך, ופעם אחת הוא חנה בחנייה שלך, דווקא השנה, יש עניין לשלוח לו יותר מכל שנה, כיון שמשלוח המנות נועד להרבות אהבה, אחווה ורעות.

היום, שולחים לאלה שגם בלי משלוח המנות יש לך קשר טוב איתם, ולפעמים דווקא משלוח המנות יכול להתחיל בעיות שלא היו עד היום, מה????? הוא לא מתבייש???? תראי איזה משלוח מנות הוא שלח לי???? תראי מה אנחנו הבאנו לו, ומה הוא הביא לנו...

את כל החשבונות הילדותיים האלה, צריכים פעם אחת ולתמיד לשלוח אל פח האשפה השכונתי, ולא להוציא אותם משם לעולם, דיי, אנחנו כבר לא ילדים!!!! מה זה משנה מה הבאת ומה הביאו לך???? וכי הבאת בשביל

יעזור לו ויפתח את עיניו למה הכל
תקוע????

איך שמיים להתפלל בכותל, הוא ישב
קצת, ולידו על אחד הסטנדרים היה
מונח ספר "ברכי נפשי" של הרב
זילברשטיין שליט"א, הוא דפדף בו,
לפתע הוא נפל על סיפור בפרשת
שמיני שהוא אותו סיפור כמו הסיפור
שלו, כאילו מישחו לקח את אותו
סיפור ורק שינה את השמות...

הסיפור היה על יהודי מליקווד שיצא
להפיץ תורה באיזור שהיה לו את כל
הנתונים להצליח, היו שם מגורים
במחיר סביר, הרבה אנשים מהאיזור
הזה היו בעניין, והיה לו גם תקציבי ענק
לכל שיעורי התורה שהוא רוצה לייסד,
וכן תקציב לכל פעילויות הנוער,
בקיצור מה שהוא רוצה היה לו
ובשפע, אלא שכל דרך שהוא ניסה
לפעול, הכל היה נתקע... וזה היה
נראה שהורסים לו בכוונה, יד
מלמעלה היתה משנה לו את כל
התוכניות.

האברך הזה למזלו היה קורא
"מקשיבים" וידע שאין סתם!!!!!! ואם
לא הולך טוב כנראה שיש כאן איזו

מה תקוע פה במושבי?????

יואווו, מה קורה פה????? יש פה
משהו מוזר, אמר האברך מזכה הרבים,
כל מה שאני מנסה לעשות בחיזוק
המקום, כל מה שאני מנסה, אם זה
לארגן שיעורים, או לארגן מניינים, לא
הולך לי כלום...

הנסיונות באותו מושב לקחו שלוש
שנים, מה גם, שבכל המושבים
שנמצאים באזור הכל התקדם בצורה
מעוררת השתאות, ורק במושב הזה
כאילו קללה רובצת עליו, אותו אברך
לא אמר נואש, ונסע לבני ברק לרחוב
חזון איש 5 לביתו של הרב שטיינמן
זצ"ל, וסיפר לו שבכל המושבים הכל
נוסע ומתקדם, ורק במושב הזה, איפה
שהוא שם יד ה' שם לו רגל ☹️.

אמר לו הרב שטיינמן זצ"ל מילה אחת:
ת-ת-פ-ל-ל-!!! אותו אברך לקח
לתשומת ליבו את דברי הרב ברצינות
רבה, ואמר לעצמו, אם אני צריך
תפילה מיוחדת, אני כבר אלך למקום
שחז"ל אומרים שלא וזה משם
השכינה, אלך ל"כותל המערבי", ואכן
הוא הלך להתפלל שם, שבורא עולם

הרבנית קיבלה את המשלוח ופתחה אותו, לפתע, ללא התראה מוקדמת, העכברים שהרגישו שפותחים להם את הקופסא, מיד קפצו לתוך הפנים המבוהלות של הרבנית שמהפחד העצום שהיתה בו השתבשה דעתה ל"ע ול"ע, והיה צורך לאשפו אותה בבית חולים לחולי נפש.

וזה מה שגרם לרב לעזוב את העיירה, וסיים אותו זקן, מאותו יום, השיעורים הלכו ופחתו עד שהפסיקו לגמרי, וכך התפילות הלכו ודעכו עד שנפסקו לגמרי, ומאז כבר באו כמה רבנים במשך השנים האלו, וניסו להפריח את השממה, אך אף אחד לא הצליח, ואם אתה שואל אותי, נראה לי, שזו הסיבה שעומדת מאחורי כל חוסר ההצלחה שמלווה את המקום.

אותו אברך, לא הרים ידיים, ולמחרת, הוא הזמין את כל הקהל לעצרת התעוררות, לזכרו של הרב הקודם, וסיפר להם שלפי דעתו, הם חייבים לעלות לקברו של הרב והרבנית שהיו גרים כאן לפני שנים, ולבקש את מליחתם, כיון שכנראה בגלל הפגיעה בהם, הכל נעצר.

סיבה, והתחיל לברר אצל הזקנים של אותו מקום אם תמיד המקום הזה היה מקולל, או שהיו ימים יפים יותר?? ענו לו הזקנים: שפעם היו כאן חיי קהילה יפים ופורחים, וכל שיעור שארגנו למניין אנשים, הגיעו עשרים אנשים, רק הודיעו על תפילה וכבר לא היה מקום לשבת... נו, אז מה השתנה שהיום כל דבר כאן הוא כגדר בלתי אפשרי???

אמר לו אחד הזקנים: שלפני שנים התגורר כאן רב שהוא היה אחראי על כל הפעילות התורנית שהיתה באיזור, הוא היה רב מדהים, אך דא עקא שהיו לו כמה קנאים שקנאו בעלייה שלו, שהוא היה אהוב על כולם, וניסו לגרום לו להתפטר בכל דרך אפשרית, אבל לא הלך להם.

עד לאותו מקרה הזוי ומרושע, באחד מימי הפורים הם הכינו לרב משלוח מנות מעניין, הם לקחו מספר עכברים גדולים ושמונים, וסגרו אותם בתוך קופסא גדולה, ושלחו את הקופסא עם שליח לבית של הרב, השליח לא חשד בכלום, כיון שהקופסא היתה סגורה היטב, והביא את זה לרב מאת תושבי העיירה שמודים לרב על הכל...

מה עושים במקרה כזה, יש לו כבר תקדים מה היה בליקווד, הוא אסף את כולם לעצרת, ואמר להם שכנראה בגלל שיש פגיעה ברכ, לכן יש על המקום סוג של קללה, הם סיכמו שיעלו לקברו של הרב הקודם ויבקשו ממנו מחילה על מה שעשו לו, וכך באמת עשו, כמה ימים אחרי בקשת המחילה, המושב התחיל להצליח עם שיעורי תורה ומנייני תפילה.

ואם נתבונן, כמה השגחה פרטית בורא עולם כיון פה, שהוא הלך להתפלל על זה בכותל המערבי, וגם שבדיוק בכותל הוא רואה את הספר "ברכי נפשי" על הסטנדר, בדרך כלל רואים על השולחנות או סידורים או חומשים, אבל ספר על הפרשה, ועוד הוא פותח באופן אקראי ונפתח לו בדיוק בפרשת שמיני, שם מופיע הסיפור על האברך מליקווד.

והמסר הכי עוצמתי שעל פגיעה ברכ מ-ש-ל-מ-י-ם, ומסתבר ששנים כל אנשי המושב והעיר הזו נענשו, מה אשמים כולם???? כתוב שכל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה נתפס באותו עוון.

כולם הסכימו לבקשה של הרב, והמדהים הוא, שאחרי שהם עלו לקברו של הרב ובקשו ממנו סליחה, העסק חזר לפרוח, השיעורים, המניינים, הכל...

אותו אברך שקורא את הסיפור הזה בכותל המערבי, אומר לעצמו, זה בדיוק המקרה שלי כמו שאומרים אחד על אחד, הנה לא סתם הגעתי לכותל המערבי, ובדיוק כאן אני פותח ספר של הרב זילברשטיין שמדבר אלי... והשאלה: האם גם במושב שלנו היה איזה סיפור של פגיעה ברכ, את זה עדיין צריך לברר, אבל כיוון חשיבה הוא כבר קיבל, ויצא חזרה לביתו עם שיעורי בית שיש לו לעשות ולבדוק בהיסטוריה של המושב, האם יש בעבר אנשים שעשו טעויות שעד היום אנחנו משלמים עליהם???

למחרת, הוא התחיל בבירור העניין, והתברר שהיה לפני כמה שנים רב שמיררו לו את החיים, אמנם, לא עשו לו קטע עם עכברים, אבל הוציאו לו את המיץ... בדרך אחרת, לא חסרות דרכים, והוא בגללם לא נשאר במושב ועזב את המושב בפחי נפש.

מערכת הגיליון מאחלת לכל עמודי התווך לכל המהימים ולכל המפיצים ולכל הקוראים

פורים שמח

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי'
להצלחת משפחת התורם בעילום שם
יצחק בן רבקה הי"ו להצלחה ברו"ג
לרפואת

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
ר' רחמים בן ריקה הי"ו
שולמית בת סוליקה תחי'
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו
לרפואת מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו
לינוי בת שירה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
לע"נ

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל
שלמה סינטס בן שושנה ז"ל

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
לע"נ

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר